

Briselē, 2016. gada 16. septembrī
(OR. en)

Starpiestāžu lieta:
2016/0280 (COD)

12254/16
ADD 4

PI 96
CODEC 1271
RECH 270
EDUC 285
COMPET 488
AUDIO 97
CULT 79
DIGIT 102
TELECOM 168

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i> kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsekretāra vārdā
Saņemšanas datums:	2016. gada 14. septembris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i> kungs
K-jas dok. Nr.:	SWD(2016) 302 final
Temats:	KOMISIJAS DIENESTU DARBA DOKUMENTS IETEKMES NOVĒRTĒJUMA KOPSAVILKUMS par ES autortiesību noteikumu modernizēšanu Pavaddokuments dokumentiem - Priekšlikums - Eiropas Parlamenta un Padomes direktīva par autortiesībām digitālajā vienotajā tirgū un Priekšlikums - Eiropas Parlamenta un Padomes Regula, ar ko paredz noteikumus, kā īstenojamas autortiesības un blakustiesības, kuras piemēro noteiktām raidorganizāciju tiešsaistes pārraidēm un televīzijas un radio programmu retranslācijām

Pielikumā ir pievienots dokuments SWD(2016) 302 *final*.

Pielikumā: SWD(2016) 302 *final*

Briselē, 14.9.2016.
SWD(2016) 302 final

KOMISIJAS DIENESTU DARBA DOKUMENTS
IETEKMES NOVĒRTĒJUMA KOPSAVILKUMS

par ES autortiesību noteikumu modernizēšanu

Pavaddokuments dokumentiem

Priekšlikums

**Eiropas Parlamenta un Padomes direktīva
par autortiesībām digitālajā vienotajā tirgū**

un

Priekšlikums

**Eiropas Parlamenta un Padomes Regula,
ar ko paredz noteikumus, kā īstenojamas autortiesības un blakustiesības, kuras piemēro
noteiktām raidorganizāciju tiešsaistes pārraidēm un televīzijas un radio programmu
retranslācijām**

{COM(2016) 594 final}
{SWD(2016) 301 final}

Kopsavilkuma lapa
Ietekmes novērtējums par ES autortiesību noteikumu modernizāciju
A. Rīcības nepieciešamība
Kāda ir problēma un kāpēc tā ir ES līmeņa problēma? Šajā ietekmes novērtējumā ir pētīti vairāki jautājumi, kas saistās ar ES autortiesību noteikumu funkcionēšanu digitālajā vienotajā tirgū. Tajā ir apsvērtas iespēja pielāgot esošos noteikumus vai ieviest jaunus noteikumus trīs atsevišķās jomās: i) piekļuve saturam tiešsaistē; ii) galveno izņēmumu funkcionēšana digitālajā un pārrobežu vidē un iii) autortiesību tirgus funkcionēšana. <u>Pirmajā jomā</u> ietekmes novērtējumā risinātās problēmas ir tieši saistītas ar sarežģījumiem, ar kuriem tiešsaistes tiesību nokārtošanā saskaras raidorganizācijas, retranslācijas pakalpojumu sniedzēji, pieprasījumuvideo platformas vai kultūras mantojuma iestādes. Raidorganizācijas jo īpaši saskaras ar sarežģījumiem, nokārtojot tiesības uz to, lai TV un radio programmas darītu pieejamas tiešsaistē pāri robežām; līdzīgi tiesības nokārtot var būt sarežģīti retranslācijas pakalpojumu sniedzējiem, kas nav kabeļtiklu operatori, bet piedāvā kanālus no citām dalībvalstīm. Novērtējot šo problēmu apjomu un iespējamās risinājumus, ir ņemti vērā galvenie Satelītu un kabeļu direktīvas (Direktīva 93/83/EEK) funkcionēšanas izvērtējuma konstatējumi. Grūtības tiešsaistes tiesību iegūšanā ir arī viens no iemesliem, kāpēc Eiropas audiovizuālie darbi pieprasījumuvideo platformās nav pārāk plaši pieejami. Visbeidzot, kultūras mantojuma iestādes saskaras ar būtiskām grūtībām, nokārtojot tiesības digitalizēt vairs netirgotus darbus no savām kolekcijām un izplatīt tos sabiedrībai. <u>Otrajā jomā</u> kā digitālā vienotā tirgus funkcionēšanas galvenais problēmjautājums ir apzināta juridiskā nenoteiktība attiecībā uz darbībām, kas atļautas saskaņā ar esošajiem autortiesību izņēmumiem, jo īpaši digitālā vidē. Izglītotajus un izglītojamās juridiskā nenoteiktība ietekmē tad, kad viņi izmanto saturu digitāli atbalstītās un pārrobežu izglītojošās darbībās. Pētnieki ar juridisko nenoteiktību saskaras attiecībā uz iespēju veikt tekstizraci un datizraci saturā, kam viņiem ir likumīga piekļuve. Juridiskā nenoteiktība un nesamērīgas darījuma izmaksas var kavēt arī darbu saglabāšanu, ko veic kultūras mantojuma iestādes. <u>Trešajā jomā</u> ietekmes novērtējums galveno uzmanību pievērš problēmjautājumiem, kas saistīti ar tādu vērtības sadalīšanu tiešsaistes vidē, nošķirot problēmas, ar kurām "augšupēji" saskaras tiesību īpašnieki, savu saturu cenšoties licencēt konkrēta veida tiešsaistes pakalpojumiem, un problēmas, ar kurām "lejupēji" saskaras satura radītāji, kas risina sarunas par savu darbu izmantošanas līgumiem. Tiesību īpašnieki saskaras ar grūtībām, cenšoties kontrolēt un pārvērst naudas izteiksmē to, kā to saturu izmanto tiešsaistes pakalpojumu sniedzēji, kuri glabā un dara piekļūstamu galalietotāju augšupielādētu saturu. Tāpat preses izdevējiem ir kļuvusi grūti licencēt savas publikācijas un novērst, ka tos nesankcionēti izmanto tiešsaistes pakalpojumu sniedzēji. Arī visi izdevēji saskaras ar juridisko nenoteiktību attiecībā uz iespēju saņemt daļu no kompensācijas par darbu izmantošanu izņēmuma kārtībā. Visbeidzot, autoriem un izpildītājiem (radošajām personām) ne vienmēr ir ar viņu darbu izmantošanu saistīta pietiekama informācija, ar kuras palīdzību viņi sarunās varētu panākt pienācīgu atlīdzību par savu tiesību izmantošanu.
Kas jāsasniedz? Ir apzināti trīs vispārīgi mērķi: i) atļaut plašāku tiešsaistes piekļuvi aizsargātajam saturam visā ES, galveno uzmanību pievēršot TV un radio programmām, Eiropas audiovizuālajiem darbiem un kultūras mantojumam, ii) vienotajā tirgū sekmēt aizsargāta satura digitālu izmantošanu izglītībā, pētniecībā un saglabāšanā un iii) nodrošināt, ka tiešsaistes autortiesību tirgus efektīvi darbojas visiem darītājiem un pareizi stimulē ieguldīšanu radošajā saturā un tā izplatīšanu.
Kāda ir pievienotā vērtība rīcībai ES līmenī (subsidiaritāte)? Galveno uzmanību pievēršot tam, kā ES autortiesību noteikumi funkcionē digitālajā un tiešsaistes vidē, šis ietekmes novērtējums risina problēmas, kam ir svarīga pārrobežu dimensija. Attiecībā uz <u>pirmo jomu</u> valsts līmeņa risinājumi iepriekš minētajām problēmām, kas saistās ar tiešsaistes piekļuvi saturam, tostarp pārrobežu saturam, var izraisīt tālāku digitālā vienotā tirgus sadrumstalošanos. Tādējādi, lai gūtu nepārprotamu labumu, būtu jānodrošina vienota pieeja un rīcība ES līmenī. Attiecībā uz <u>otro jomu</u> līdzšinējais saskaņošanas līmenis ierobežo iespēju dalībvalstīm rīkoties autortiesību jomā, jo

tās nevar vienpusīgi grozīt saskaņoto tiesību un izņēmumu tvērumu. Turklāt bez ES iejaukšanās nevar garantēt juridisko noteiktību pārrobežu situācijās. Attiecībā uz trešo jomu ES līmeņa rīcību pamato jau ieviestā saskaņošana (jo īpaši attiecībā uz tiesībām) un tas, ka tiešsaistes satura izplatīšanai ir pārrobežu raksturs. Valsts līmeņa iejaukšanās nepietiekami efektīvi novērstu apzinātās problēmas (jo īpaši tāpēc, ka mērogs nebūtu pietiekams), un varētu radīt jaunus šķēršļus un tirgus sadrumstalotību. Rīcība ES līmenī ir nepieciešama, lai nodrošinātu juridisko noteiktību radošajām personām un tiem, kuri iegulda saturā, izplatītājiem un lietotājiem. Tā arī dos iespēju tiesību īpašniekiem labāk īstenot savas tiesības tiešsaistes vidē un digitālajā vienotajā tirgū garantēs vienlīdzīgus noteikumus.

B. Risinājumi

Kādi ir dažādie iespējamie risinājumi mērķu sasniegšanai? Vai pastāv kāds konkrēts vēlamais risinājums? Ja nepastāv, kāpēc?

Katrai tēmai pētītie risinājumi ietver pamatscenāriju, kas lielākajā daļā gadījumu nav leģislatīvs risinājums (tas nozīmē Komisijas vadlīnijas vai ieteikumu un/vai ieinteresēto pušu dialogu), un vienu vai vairākus leģislatīvus risinājumus. Katrai tēmai ir noteikts vēlamais risinājums.

Jomā par piekļuvi saturam tiešsaistē leģislatīvajos risinājumos ir pētīti dažādi licencēšanas režīmi, kurus uzskata par iespējinošiem mehānismiem, kas atvieglo tiesību nokārtošanu.

- Vēlamais risinājums attiecībā uz raidorganizāciju pārraidēm tiešsaistē ir piemērot izcelsmes valsts principu tiesību nokārtošanai attiecībā uz tiešsaistes pakalpojumiem, kas ir to sākotnējo apraidi papildinoši pakalpojumi.
- Attiecībā uz TV/radio programmu digitālu retranslāciju vēlamais risinājums ir "slēgtos" elektronisko sakaru tīklos sniegtiem retranslācijas pakalpojumiem piemērot obligāto kolektīvo tiesību pārvaldījumu.
- Attiecībā uz pieprasījumuvideo tiesību licencēšanu vēlamais risinājums ietver Eiropas ieinteresēto pušu dialogu un sarunu mehānismu, kas, likvidējot līgumiskās blokādes, atvieglotu licenču līgumu noslēgšanu attiecībā uz audiovizuālo darbu tiešsaistes izmantošanu.
- Visbeidzot, attiecībā uz vairs netirgotiem darbiem vēlamais risinājums ir tāda leģislatīva iejaukšanās ES līmenī, kas dalībvalstīm dod iespēju īstenot konkrētus tiesiskus mehānismus kolektīvo licenču līgumu noslēgšanai attiecībā uz to, lai kultūras mantojuma iestādes varētu izmantot vairs netirgotus darbus, kā arī noteikt, ka šādiem līgumiem ir pārrobežu spēks.

Attiecībā uz izņēmumiem leģislatīvie risinājumi ir veidoti tā, lai papildinātu esošos izņēmumus (attiecībā uz saglabāšanu un mācībām) vai konkrētiem izmantošanas veidiem (piem., tekstizracei un datizracei) ieviestu jaunus izņēmumus. Ir paredzēti dažādi risinājumi, kas atšķiras ar izņēmuma tvērumu, labumguvējiem un/vai attiecībām ar licencēšanas tirgu.

- Vēlamais risinājums izglītojošām darbībām ir obligāts izņēmums, kas aptver digitālu un tiešsaistes izmantošanu mācīšanas ilustrēšanas kontekstā, ar iespēju dalībvalstīm noteikt, ka izņēmumu piemēro atkarībā no tā, vai ir pieejamas atbilstīgas licences, kas aptver tos pašus izmantošanas veidus (digitāla un pārrobežu izmantošana).
- Attiecībā uz tekstizraci un datizraci vēlamais risinājums ir obligāts izņēmums, ko piemēro pētniecības organizācijām, kuras darbojas sabiedrības interesēs, piemēram, universitātes vai pētniecības institūti. Izņēmums tām dotu iespēju zinātnisko pētījumu vajadzībām veikt tekstizraci un datizraci saturā, kas tiem likumīgi piekļūstams.
- Attiecībā uz kultūras mantojuma saglabāšanu vēlamais risinājums ir obligāts izņēmums kultūras mantojuma iestāžu īstenotas saglabāšanas nolūkos.

Attiecībā uz autortiesību tirgus funkcionēšanu apsvērto leģislatīvo risinājumu mērķis ir nodrošināt, lai tiešsaistes vidē vērtība būtu sadalīta taisnīgi, galvenokārt ieviešot konkrētus pienākumus attiecībā uz konkrētiem tiešsaistes pakalpojumu veidiem vai tiem, kuri slēdz līgumus ar autoriem un izpildītājiem.

- Attiecībā uz to, kā lietotāju augšupielādēto saturu lieto to pakalpojumu sniedzēji, kas piedāvā lietotāju augšupielādēto saturu, vēlamais risinājums ir tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem, kuri lielā apjomā glabā un dara piekļūstamu savu lietotāju augšupielādēto saturu, noteikt pienākumu ieviest lietderīgas un samērīgas tehnoloģijas un uzlabot pārredzamību attiecībā pret tiesību īpašniekiem.
- Kas attiecas uz tiesībām attiecībā uz izdevumiem, vēlamais risinājums ir ieviest ES likumu par izdevēju blakustiesībām, kas aptver viņu preses publikāciju digitālu izmantošanu, un noteikumu, kas dalībvalstīm dod iespēju atļaut visiem izdevējiem (ziņu, grāmatu, zinātnisko rakstu utt.) saņemt savu daļu no kompensācijas par izmantošanu saskaņā ar izņēmumu.
- Attiecībā uz pārredzamības trūkumu, kas skar radošo personu atlīdzību, vēlamais risinājums ir ieviest ES tiesību aktus, kas radošo personu līgumpartneriem (jo īpaši producentiem un izdevējiem) nosaka

pārredzamības pienākumus, ko papildina līguma korigēšanas mehānisms un strīdu izšķiršanas mehānisms.

Kādi ir dažādo ieinteresēto personu viedokļi? Kuru risinājumu kurš atbalsta?

Šajā ietekmes novērtējumā apsvērtie risinājumi ietekmētu plašu ieinteresēto personu klāstu, jo īpaši: autorus un izpildītājus, kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, producentus, izdevējus, raidorganizācijas, retranslācijas pakalpojumu sniedzējus, izplatītājus, tiešsaistes pakalpojumu sniedzējus, institucionālos lietotājus, pētniekus, patērētājus. Ieinteresēto personu viedokļi par katru tēmu ir ļoti specifiski, tāpēc attiecībā uz katru risinājumu tie sniegti ietekmes novērtējumā. 2013.–2016. gada sabiedrisko apspriešanu rezultāti, ar kuriem pamato šā ietekmes novērtējuma analīzi, ir sniegti 2. pielikumā.

C. Vēlamā risinājuma ietekme

Kādi ir vēlamā risinājuma ieguvumi (ja tāds ir, pretējā gadījumā — galveno risinājumu ieguvumi)?

Vēlamie risinājumi, kas noteikti attiecībā uz TV un radio programmu tiešsaistes pārraidīšanu un retranslāciju, samazinātu darījuma izmaksas, kas saistītas ar tiesību nokārtošanu, ar kuru saskaras raidorganizācijas attiecībā uz savām pārrobežu pārraidēm un "slēgtos" elektronisko sakaru tīklos (piem., IPTV) sniegtu retranslācijas pakalpojumu sniedzēji. Plāno, ka šie risinājumi uzlabos arī raidorganizāciju TV un radio programmu pārrobežu izplatīšanu un pieklūstamību.

Attiecībā uz pieprasījumuvideo tiesību licencēšanu vēlamais risinājums palīdzētu likvidēt līgumiskās blokādes, un tāpēc varētu uzlabot Eiropas audiovizuālo darbu pieejamību pieprasījumuvideo platformās.

Attiecībā uz vairs netirgotiem darbiem vēlamais risinājums varētu sekmēt darījuma izmaksu samazināšanu un attiecībā uz jebkāda veida darbiem visās dalībvalstīs, tostarp aiz robežām, padarīt iespējamās īpašās licences, kas nepieciešamas, lai kultūras mantojuma iestādes varētu digitalizēt un izplatīt vairs netirgotus darbus.

Jaunais izņēmums attiecībā uz aizsargāta satura digitālu izmantošanu mācīšanas ilustrēšanas kontekstā izglītības iestādēm un skolotājiem dotu pilnu juridisku noteiktību, un gaidāms, ka izglītībā tas palielinās digitālo tehnoloģiju izmantošanu, paaugstinās to kvalitāti un veicinās inovatīvu metožu apguvi, kā arī sagādās bagātīgāku mācību vidi un labākus rezultātus izglītojamajiem. Iespēja, ka dalībvalstis attiecina izņēmumu atkarībā no tā, vai uz tāda paša veida izmantošanu ir pieejamas licences, radītu nepieciešamo elastību, nemazinot juridisko noteiktību lietotājiem vai nekavējot pārrobežu izmantošanu.

Jaunais tekstizraces un datizraces izņēmums uzlabotu juridisko noteiktību un samazinātu tiesību nokārtošanas izmaksas pētniecības organizācijām, tostarp attiecībā uz pētniecības projektiem, kam ir iespējams komerciāls iznākums, piemēram, PPP kontekstā.

Vēlamais risinājums attiecībā uz saglabāšanu nodrošinātu pilnu juridisko noteiktību kultūras mantojuma iestādēm, kuras savās pastāvīgajās kolekcijās saglabā darbu reprodukcijas, tostarp ar digitālajām tehnoloģijām.

Trešajā jomā, kuru aptver šis ietekmes novērtējums, tiek plānots, ka vēlamie risinājumi tiesību īpašniekiem dos iespēju labāk izmantot un kontrolēt sava satura izplatīšanu tiešsaistē. Pienākums, ka lietotāja augšupielādēta satura pakalpojumu sniedzējiem jāizmanto tehniski līdzekļi, tiesību īpašniekiem dotu iespēju kvalitatīvāk lemt par sava satura pieejamību šajos pakalpojumos. Tas varētu sekmēt, ka tiek slēgti nolīgumi par satura izmantošanu, un tiesību īpašniekiem radīt papildu ieņēmumus.

Attiecībā uz preses izdevējiem vēlamais risinājums viņiem paaugstinātu juridisko noteiktību, stiprinātu viņu sarunvedības pozīciju un pozitīvi ietekmētu viņu spēju licencēt saturu un piemērot tiesības uz saviem preses izdevumiem. Vēlamais risinājums arī palielinātu juridisko noteiktību visiem izdevējiem attiecībā uz iespēju, ka viņi saņem savu daļu no kompensācijas par izmantošanu saskaņā ar izņēmumu.

Viņu līgumpartneriem noteiktie pārredzamības pienākumi radošās personas nodrošinātu ar informāciju, kas nepieciešama, lai novērtētu, vai viņu atlīdzība ir atbilstīga, un ar tiesiskiem līdzekļiem, ar ko iespējams attiecīgā gadījumā prasīt atlīdzības korigēšanu (līgumu korigēšanas mehānisms).

Kādas ir vēlamā risinājuma izmaksas (ja tāds ir, pretējā gadījumā — galveno risinājumu izmaksas)?

"Izcelsmes valsts" principa piemērošana attiecībā uz to, kā tiek nokārtotas tiesības raidorganizāciju sniegtu papildinošu tiešsaistes pakalpojumu sakarā, būtu jauna situācija tiesību īpašniekiem, kuri licencē savu saturu raidorganizācijām tiešsaistes pārraidīšanas vajadzībām. Tomēr tā ir mērķtiecīga iejaukšanās (kas attiecas tikai uz raidorganizāciju sniegtiem papildinošiem tiešsaistes pakalpojumiem un neierobežo raidorganizāciju un tiesību īpašnieku līgumisko brīvību), kurai vajadzētu veicināt tirgus attīstību, negatīvi neietekmējot līdzšinējos darījumdarbības modeļus un izplatīšanas stratēģijas.

"Obliģātā kolektīvā pārvaldījuma" piemērošana konkrētiem digitālās retranslācijas pakalpojumu veidiem ierobežoti ietekmētu tiesību īpašnieku licencēšanas izvēli. Atbilstības izmaksas būtu nenoīmīgas, jo to pašu kolektīvā pārvaldījuma organizāciju tīklu, kuru izmanto, lai licencētu tiesības uz kabeļu retranslāciju, varētu izmantot, lai licencētu tiesības uz retranslāciju bez kabeļa izmantošanas.

Attiecībā uz sarunu mehānismu, kura mērķis ir sekmēt pieprasījumuvideo tiesību licencēšanu, īstenošanas izmaksas būtu ierobežotas, jo dalībvalstis varētu paļauties uz esošajām struktūrām, kam ir nepieciešamās speciālās zināšanas. Ieinteresētajām personām (tiesību īpašniekiem, izplatītājiem, pieprasījumuvideo platformām) dažas izmaksas varētu radīt līdzdalība sarunu mehānismā. Tomēr šīs izmaksas varētu atsvērt ar veiksmīgās sarunās gūtu efektivitātes pieaugumu.

Vēlamais risinājums attiecībā uz vairs netirgotiem darbiem neradītu nekādas faktiskas tiešās izmaksas. Izmantojot šos juridiskos mehānismus, kolektīvā pārvaldījuma organizācijām varētu rasties dažas izmaksas, kas saistās ar pārredzamības prasībām, atteikšanās risināšanu un licences pārvaldību.

Attiecībā uz izņēmumiem netiek gaidīts, ka vēlamie risinājumi būtiski ietekmēs tiesību īpašnieku licencēšanas ieņēmumus. Ļoti ierobežotas atbilstības izmaksas var radīt vajadzība pielāgot esošo licenču tvērumu, ņemot vērā jaunus izņēmumus.

Attiecībā uz izglītojošām darbībām netiek sagaidīts, ka jaunais izņēmums ietekmēs tiesību īpašnieku primāro tirgu, jo īpaši ņemot vērā izņēmuma mērķi un nosacījumus (mācīšanas ilustrēšana, digitāla izmantošana drošos elektroniskos tīklos). Sakarā ar prasību nodrošināt šādu licenču pieejamību un redzamību dažas atbilstības izmaksas var rasties dalībvalstīm, kuras izņēmumam nolēmušas piemērot nosacījumu par to, vai ir pieejamas to pašu izmantošanu aptverošas licences. Tomēr šīs izmaksas dotu iespēju būtiski samazināt izglītības iestāžu administratīvo slogu.

Tekstizraces un datizraces gadījumā izņēmuma izmantošanai paredzētais nosacījums par likumīgu piekļuvi nodrošinātu, ka vēlamais risinājums neietekmē tiesību īpašnieku abonementa tirgu.

Vēlamais risinājums kultūras mantojuma saglabāšanai neradītu īpašas atbilstības izmaksas; ietekme uz tiesību īpašnieku ieņēmumiem būtu minimāla un pat nenožīmīga, jo šis izņēmums attiektos tikai uz darbiem, kuri jau atrodas kultūras mantojuma iestāžu pastāvīgajās kolekcijās, un neietekmētu pastāvīgu kopiju iegūšanu kolekcijām.

Attiecībā uz tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem, kuri izplata galalietotāju augšupielādētu saturu, rastos atbilstības izmaksas, kas izriet no ieviešamajām tehnoloģijām. Šīs izmaksas būtu atkarīgas no nosakāmā satura daudzuma un veida. Plāno, ka tās ierobežos apstākļi, ka ieviešamajām tehnoloģijām jābūt samērīgām un ka lielākā daļa aptverto pakalpojumu sniedzēju dažas satura noteikšanas tehnoloģijas jau ir ieviesušas.

Netiek gaidīts, ka, ieviešot blakustiesības, kas aptver press publikāciju digitālu izmantošanu, paaugstināsies licences maksājumi tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem, kuri jau slēdz licences līgumus, kas aptver konkrēti digitāla ziņu satura izmantošanu. Tas radītu izmaksas tikai tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem, kuri tagad vēl neslēdz licences līgumus par izdevēja satura atkārtotu izmantošanu, lai gan principā saskaņā ar autortiesību likumu viņiem tas būtu jādara. Neparedz, ka izmaksas radīs iespēja dalībvalstīm ļaut visiem izdevējiem saņemt savu daļu no kompensācijas par izmantošanu saskaņā ar izņēmumu, jo autortiesību aģentūras, kuras ir atbildīgas par izdevējiem paredzētu kompensāciju iekasēšanu, lielākajā daļā dalībvalstu jau eksistē. Kas attiecas uz atbildību radošajām personām, pārredzamības pienākumi autoru līgumpartneriem radītu atbilstības izmaksas, kuras tomēr paredzamas saprātīgos apmēros. Ļoti mazā datu pieejamība neļāva šīs izmaksas izteikt kvantitatīvi; tomēr aplēses ietekmes novērtējumā ir iekļautas, pamatojoties uz pāris piemēriem, par kuriem ziņoja ieinteresētās personas. Paredz, ka līguma korigēšanas mehānisms radīs ierobežotas izmaksas (piem., izmaksas par atkārtotām sarunām), jo visdrīzāk to pārsvarā izmantos par sviru sarunās. Lai samazinātu iespējamās izmaksas, kas saistītas ar strīdu izšķiršanas mehānisma izveidošanu, dalībvalstis varētu izmantot līdzšinējās struktūras.

Kāda ir ietekme uz MVU un konkurētspēju?

Novērtējot politikas risinājumus, ņēma vērā augsto MVU īpatsvaru radošajās nozarēs. Sagaida, ka vēlamais risinājums attiecībā uz piekļuvi saturam būs MVU (piem., TV/radio raidorganizāciju, pakalpojumu sniedzēju vai tiesību īpašnieku) interesēs, jo tiks samazināts ar tiesību nokārtošanu vai licencēšanu saistītais administratīvais slogs. Attiecībā uz izņēmumu vēlamie risinājumi ir tādi, kam nav gaidāma nekāda nozīmīga ietekme uz licenču tirgu vai MVU (tiesību īpašnieku) ieņēmumiem. Neuzskatīja par lietderīgu izslēgt mikrouzņēmumus, jo tas radītu milzīgu juridisko nenoteiktību lietotājiem.

Šā ietekmes novērtējuma trešajā jomā vēlamie risinājumi atbalstītu MVU (tiesību īpašniekus) nolīgumu slēgšanā ar tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem. Kur šie risinājumi varētu radīt saistības MVU, paredzēt atbrīvojumus vai mīkstināt pasākumus neuzskatīja par lietderīgu, jo tie var radīt iespēju uzņēmumiem apiet šīs saistības un neļautu sasniegt vēlamos mērķus.

Vai būs būtiska ietekme uz valstu budžetiem un pārvaldēm?

Vēlamie risinājumi būtiski neietekmēs valstu budžetus vai pārvaldi. Tomēr noteiktos risinājumos ietilpst konkrēti pienākumi dalībvalstīm, piem., noteikt vai izveidot objektīvu instanci, kas atvieglotu attiecīgo pušu sarunas par pieprasījumuvideo tiesību licencēšanu; veikt pasākumus, kas nodrošinātu izglītojošai darbībai paredzētu licenču redzamību; organizēt ieinteresēto personu dialogu par ziņošanu autoriem un izpildītājiem un izveidot strīdu

izšķiršanas mehānismu, kas paredzēts autoriem/izpildītājiem un viņu līgumpartneriem. Indikatīvās izmaksas attiecīgā gadījumā ir minētas šā ietekmes novērtējuma attiecīgajās sadaļās.

Vai būs vēl kāda cita būtiska ietekme?
Neattiecas
Proporcionalitāte?
Vēlami risinājumi ir izstrādāti tādā veidā, lai rezultātīvi risinātu sākotnējās problēmas, nedarot vairāk, kā nepieciešams šo mērķu sasniegšanai. Šeit nav iekļauti citi risinājumi, kuriem dažreiz ir plašāks tvērums, jo tie nedotu iespēju līdzsvaroti un samērīgi reaģēt uz problēmām, kas izklāstītas šajā ietekmes novērtējumā.
D. Turpmākā rīcība
Kad politiku pārskatīs?
Ir noteikti konkrēti rādītāji, ar kuriem uzraudzīt mērķu sasniegšanā sasniegto, paredzot datus apkopot ik pēc 2 vai 3 gadiem. Ne vēlāk kā desmit gadus pēc leģislatīvo pasākumu pieņemšanas varētu veikt visaptverošu izvērtēšanu, lai izmērītu to ietekmi un pievienoto vērtību.